Péter-Pál Útján

A szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja

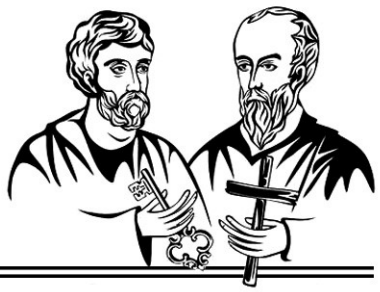

2019 április, húsvét **161. Szám**

Feltámadt! Alleluja!

Húsvéti különszám

A húsvéti ünnepek alkalmából a Feltámadt Krisztus örömét és békéjét kívánjuk egyházközségünk minden tagjának!

Kívés Zoltán diakónus | Blanckenstein György plébános | Bacsa Dávid káplán

A TARTALOMBÓL:

Húsvéti gondolatok	2
Egy húsvéti történet	3
A húsvéti örömének margójára	4
Programajánló	5
Az Isteni Irgalmasság	6
Bemutatkozik a plébánia	7
Humor	8

Húséti elmélkedés

Húsvéttól Pünkösdig 50 napunk van, mely mutatja, hogy milyen kiemelt ünnep számunkra Jézus feltámadásának ténye. Az ősegyház tapasztalatát éljük át, ahogyan az akkori emberek találkoztak a Feltámadottal, a megváltás titkával, úgy nekünk hívő embereknek is adatik, hogy mi is megtapasztaljuk ezt az életet átformáló találkozást.

Az emmauszi tanítványoknak volt egy csodálatos tapasztalatuk: „Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és kifejtette az Írásokat?" Mit is jelent a „szív lángolása"?

Pünkösdkor volt az apostoloknak ez az élményük. Talán még intenzívebben, mint az emmauszi tanítványoknak. Ők Isten tűzét kapták meg, mely gyökeresen megváltoztatta az életüket. Ebből a tapasztalatból született az Egyház, mely ma is létezik és jelen van az egész világon.

Pascal francia matematikusnak és természettudósnak a halálakor a ruhájába belevarrva találtak egy sűrűn teleírt papírdarabot, mely láthatóan nagyon sokat jelentett számára. 1654, november 23-án volt egy élménye, melyről így írt: „körülbelül este fél 11-től éjfél után félóráig – tűz. Ábrahám, Izsák, Jákob Istene, nem pedig a bölcselőké és a tudósoké. Bizonyosság. Bizonyosság. Megérzés. Öröm. Béke. Jézus Krisztus Istene." Pascal az Istennel való találkozását írta le, melyet a szíve fölé varrt be a ruhájába, mert meghatározó élménye volt az életében.

A mi életünkben is lehetséges egy ilyen tapasztalat? A tapasztalatom szerint, igen! Ez akkor történik, amikor én is felismerem „a kenyértörésben" „az Írásokban", amikor sokkal több történik, mint egy egyszerű visszaemlékezés. Ez egy mély találkozás a feltámadt Krisztussal. Az ilyen találkozások életeket alakítanak át.

Add, Uram, hogy ma mindnyájunknak lángoljon a szívünk a végtelen szereteted miatt. Ámen

Blanckenstein György plébános

Mane nobiscum Domine

„Maradj velünk Uram!”

Krisztusban kedves testvérem!

Húsvétra készülődvén, előre és egyben majd vissza is szeretnék tekinteni Az emmauszi tanítványok (Lk 24,1-52) történetének segítségével.

A evangéliumban olvassuk, hogy Jézus a Jeruzsálemből Emmauszba tartó tanítványok társául szegődik, akik az Úr feltámadásáról bizonytalankodva beszélnek. Mert az Úr nagypénteken, a keresztrefeszítéskor, meghalt, elment. Három napra. S a tanítványok, akik a Mestert követve haladtak az úton, akitől három éven keresztül tanultak, megrendültek. Pedig Jézus előre megmondta nekik, hogy meg fogják feszíteni, de mindezt elfeledték. Három napig sem tartott a reményük, amit három éven keresztül kaptak közvetlenül az Úrtól. Az Úr elment, s félelem borult rájuk. Siratják a semmit. A semmit, mert az Úr él. Vajon mi tudtunk volna hinni?

Az Emmauszi tanítványok barátságosak a vélt idegennel, féltik őt a sötétségtől, mikor menni készül. Mert a saját erejükben bíznak, s tudják, hogy védtelenek a sötétségben. Félnek a sötéttől. Három év Krisztus melletti élet kevés volt, hogy teljesen odaadják magukat neki. Krisztusnak adták a szívük felét, mely keresi az Urat, a másik felét pedig elrejtették. A maguknak tartogatott szívük az, amelyik fél. Fél a magánytól. Attól, hogy az önmagukra alapozott váruk egyszer összedől. Ideákból építünk várat, s mikor az összedől, a körülményeket hibáztatjuk, nem pedig magunkban keressük a hibát. Azért esünk a kudarcban, mert nem Krisztusra vetettük az alapot. Tanuljunk meg krisztusi módon gondolkodni!..

Az Úr így is közösséget vállal velük, asztalhoz ül közéjük. S mikor azok felismerik a kenyértörésben, megértik, hogy Ő él. Ő, aki a minden, aki legyőzte a halált. Ő, aki teremtett minket. Ő, aki nekünk ajándékozta önmagát, s akinek nekiajándékozzuk magunkat. Akinek feltárjuk megosztott szívünket, s aki visszaadja nekünk, immár épen és szeretettel telítve. Immár önmagával gazdagítva. Ez a húsvéti misztérium egyik titka. Feltámadni lélekben Krisztussal…

S az Emmauszi tanítványokkal együtt mondhatjuk:

Maradj velünk Uram,
Mert esteledik.

Nem jön a hajnal,
Siratjuk a semmit.

Te vagy a minden,
Minden a tiéd.

Feltárjuk néked,
Szívünk rejtekét.

Bacsa Dávid atya

Imádság húsvétra

Urunk, Jézus Krisztus, te a halál sötétségébe elküldted világosságodat.

A legmélyebb magány örvényében most és mindenkor szereteted elrejtett hatalma lakik, s titkaid közepette a megváltottak allelujáját énekelhetjük.

Add meg nekünk a hit alázatos egyszerűségét, mely nem hagy tévelyegni minket, s ha a sötétség és az elhagyatottság óráiba hívsz, amikor minden bizonytalannak látszik, adj abban időben is, amikor ügyed halálküzdelmet vív, elegendő fényt, hogy el ne veszítsünk, elegendő fényt, hogy másoknak is fény lehessünk, azoknak, akik még jobban rászorulnak erre.

Hadd világítson be húsvéti örömöd titka, mint a hajnalfény napjainkba, hadd legyünk igazán húsvéti emberek a történelem nagyszombatjain.

J. Ratzinger,

a későbbi XVI. Benedek pápa

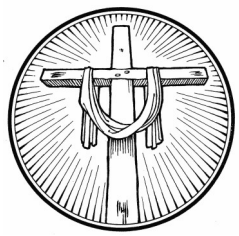

Egy húsvéti történet

George Thomas plébános volt New England egy kis városkájában. Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával, és letette a szószék párkányára.

Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi fog történni. A plébános elkezdte a prédikációt:
"Amikor tegnap végigmentem a főutcán, szembejött velem egy gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:
- Na, mit viszel magaddal?
- Csak ezt a három vacak madarat - felelte.
- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdeztem.
- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte. - Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.
- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?
- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:
- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?
- Nem kellenek magának azok a madarak, atya. Hiszen azok csak vacak, szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Mégcsak nem is szépek.
- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét.
A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, és odaadtam neki. A fiú letette a kalitkát a földre, és egy pillanat alatt eltűnt. Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat.
Miután Thomas plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:
"Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött, és így dicsekedett:
- Az egész emberiséget a kezem közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik, olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyémek lesznek!
- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.
- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogyan részegeskedjenek és kábítószerezzenek, hogyan találjanak fel fegyvereket és bombákat és hogyan öljék egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha eleged lesz a játékból?
- Megölöm őket! - felelte a Sátán.
- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.
- Nem kellenek neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnek, megátkoznak és megölnek. Nem kellenek ők neked!
- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.
A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:
- A véredet, az az összes könnyedet és az egész életedet!
Jézus így szólt:
- Megegyeztünk! - aztán kifizette az árat. . .
Ezzel George Thomas fogta a madárkalitkát és lement a szószékről.

Fáy Ferenc: Keresztút

(részlet)

Nem vérzett már. Kezéből savós homály szivárgott
s beomlott köldökéből az örvénylő hideg.
A Domb úszott feléje, s a fuldokló virágok
száján kifeslett sárgán, a rozsdás őrület.

Csöpp anyja hullt fölébe, s a buktató sötétben
az ég nagy-lombú ágán a kék-arcú halott.

Meleg szavak lobogtak, melyeket itt az éjben,
a rányíló tavasznak már el nem mondhatott.

S mikor rádőlt a szikla és minden út beomlott,
s már csak vak árnya kéklett a rázuhant falon,
kint mondták már a kertek és suttogták a bokrok:
mi lesz harmadnapon!

A húsvéti örömének margójára

Fehérváry Jákó bencés szerzetes, teológus írását jegyzetét adjuk közre.

„A nép ópiuma az a vallás, amelyik nem vesz tudomást az emberi boldogtalanságról és szenvedésről. Az az Isten, aki nem képes sebeket kapni, elviselni az emberektől, az halott Isten” – írja Tomáš Halík cseh pap, teológus és filozófus.

Húsvét. Hat héten át erre készülődtünk. A sötétben, elfogódottan, talán halk sustorgás közt, de mégis csendben gyülekezünk. Az udvaron már ropog a frissen rakott tűz. Minden készen áll. A szavak, az ének, a víz, az olaj, a bor és a kenyér. Mi készen állunk -e?

Húsvét öröme nem kierőszakolható és kikényszeríthető. Bár az ünnep évente visszatér, annak ajándéka nem menetrendszerű. Átfolyik az Egyházon, megöntözi a lelkünket, majd továbbáll. Mi marad? Mi maradunk.

Készen állunk-e a húsvéti öröménekre, a szabadulás feletti ujjongásra, a visszakapott allelujára, az üres sír látványára? Készen állunk-e arra, hogy hálával lepjen meg bennünket ez az éjjel, és az ötven napon át elkísérjen minket?

Azon az éjjelen a történelem kereke csendben fordul. Az az éjszaka észrevétlenül, halkan teszi meg a reményt minden dolgok mentsvárává, kudarcaink mércéjévé, veszteségeink alapjává, szenvedéseink elhordozójává, halálunk pislákoló mécsesévé.

„Ó valóban áldott éj, csak te voltál méltó, hogy tudjad a napot és órát, amelyben Krisztus a halálból feltámadt. Ez az az éjszaka, melyről az Írás mondja: »Az éjszaka úgy ragyog, mint a nappal fénye, és világosság támad boldogságomnak éjén.«”

Az az éjszaka ez az éjszaka. Az élő Isten éjszakája, aki képes volt sebeket kapni, elviselni az emberektől; az örök Hajnalcsillag éjszakája, ki soha nem lát alkonyt: Jézus Krisztusé, ki visszatérve a sírból, az emberi nemre szelíden árasztja a megváltás fényét, él és uralkodik mindörökkön örökké.

Forrás: Magyar Kurír

A húsvét liturgiája

HÚSVÉTVASÁRNAP (DOMINICA RESURRECTIONIS)
A szentmise a lehető legünnepélyesebb kell, hogy legyen. A bűnbánati részt az újonnan megszentelt keresztvízzel való meghintés helyettesítheti. Az evangélium előtt kötelező a SZEKVENCIA (Húsvét tiszta áldozatját – Victime paschali), amely Húsvét nyolcadának minden napján énekelhető. A szentmise elbocsájtásához kettős allelúját csatolunk.
Az esti órákban ajánlott a KERESZTSÉGI VESPERÁS, melyben hálát adunk a keresztség ajándékáért, megtiszteljük a keresztkutat és a szent olajakat. Mindez vonatkozik húsvét egész nyolcadára. A nyolcad olyan, mintha az idő megállt volna és máris az örök húsvétban lennénk. A nyolcad lezárása a FEHÉRVASÁRNAP (Dominica in albis), melynek neve azt idézi, hogy az újonnan kereszteltek ekkor jelentek meg utoljára fehér ruhában. II János Pál pápa ezt a napot Szt. Fausztina nővér látomásai alapján az Isteni Irgalmasság vasárnapjává tette.

HÚSVÉT NAGY NYOLCADA:
Az ünnepek ünnepét, a húsvétot nem csak egy hétig, hanem hét hétig, azaz 50 napig ünnepeljük a húsvéti idővel. A hetes a teljesség, a célbaérés száma, ennek hétszerese pedig a végső beteljesedés és célbaérés. Az időszak alatt igen gyakori az alleluja, végig húsvéti énekeket éneklünk, az Úrangyala helyett a reggeli, déli és esti harangszóra a Mennynek Királyné Asszonyát imádkozzuk. Egész időszakban minden misén ég a húsvéti gyertya és ki van téve a feltámadt Jézus szobra. Meghagyható az üres Szentsír is. Húsvét 4. vasárnapja a Jópásztor vasárnapja, a papi hivatások nemzetközi napja, az utolsó három vasárnapon pedig Jézus búcsúbeszédéből hallunk részeket.

Kovács Ervin Gellért opraem liturgikus jegyzete alapján

Programajánló

DR. KUCSERA FERENC KÁPLÁN VÉRTANÚ HALÁLÁNAK 100. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

A KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA
NYITÓ RENDEZVÉNYE

MEGHÍVÓ

TANÁCSKÖZTÁRSASÁG ÉS A KATOLIKUS EGYHÁZ
Kucsera Ferenc atya vértanúságáról
címmel kerekasztal beszélgetést tart

Dr. TÓTH TAMÁS
MKPK titkára, egyháztörténész

DR. KÁLMÁN PEREGRIN
OFM, plébános, egyháztörténész

Dr. FEJÉRDY ANDRÁS
MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudomány Intézet igazgató helyettes, történész

A beszélgetést vezeti: **Dr. Soós Viktor Attila**
a Nemzeti Emlékbizottság tagja

2019. május 3. 16 óra

Helyszín: Városháza Díszterme
2000 Szentendre Városháztér 3.

A BELÉPÉS DÍJTALAN

Szervezők és egyéb információ: Keresztelő Szent János Plébánia, info@kucsera100.com

Dr. Kucsera Ferenc vértanú káplán halálának 100. évfordulója alkalmából a Szentendrei Keresztelő Szent János Plébánia nyitó rendezvényeként kerekasztal beszélgetést szervez.

A kerekasztal beszélgetés során szó lesz arról, hogy milyen okok vezettek a kommunizmus kialakulásához, hogyan próbált mindez Magyarországon megvalósulni és miért éppen Magyarországon? Miképp reagált ezekre a próbálkozásokra a Vatikán és a magyarországi Püspöki kar, s hogyan vezetett mindez Kucsera Ferenc atya vértanúságához?

Ezekről a témákról beszélget Dr. Soós Viktor Attila vezetésével három kiváló történész
- Dr. Tóth Tamás a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára
- Dr. Kálmán Peregrin plébános, ferences szerzetes
- Dr. Fejérdy András a MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet igázgató helyettese.

Mit jelent számomra az Isteni Irgalmasság üzenete?

(Szent Faustyna Kowalska nővér látomásain keresztül)

1993.-ban vettem kezembe, az akkor még „Boldog", ma már „Szent" Faustyna Kowalska nővér naplóját.

A Szentírásból már ismert Isteni Irgalmasság fogalma és annak gyakorlata régebben is elmélkedésre indított. Szent Faustyna Kowalska nővér naplójának olvasása először is több dologban megerősített:

1.- II. János Pál pápa 1993. április 18.-án boldoggá avatta Faustyna Kowalska lengyel nővért. Úgy gondoltam, hogy akit boldoggá avatnak, azt az előzetes hivatalos vizsgálatok igencsak górcső alá vesznek, - Faustyna Kowalska lengyel nővér esetében a Hittani – és a Szentté avatási Kongregáció állásfoglalása is megerősítette a *Boldoggá* avatás elindítását.

2.- Ezen ismeret birtokában a naplóban leírtakat valósnak vallom, ahogyan ezt még Karol Wojtyla bíboros, mint Krakkó érseke a Faustyna Kowalska naplóját olvasva említette, hogy Jézus üzenetei, megjelenései, Faustyna Kowalskának igazak, és Ő kezdeményezte a boldoggá avatási eljárás megindítását.

3.- Én hiszem és vallom, hogy Jézus bármit mondott, tett, mint Isten, azok 100%-ban igazak. Ez hitem alapja, axiómája.

4.-Ezek után néhány idézet Szent Faustyna Kowalska nővér naplójából:

4.1.- A mindenki által öröktől fogva ismert, de feledésbe merült igazságot, Isten irgalmas szeretetét újra az emberek emlékezetébe kell emelni, melynek gyakorlata a vallásos élet megújulására vezethet a keresztény bizalom és irgalom szellemében. Ezzel kapcsolatban Jézus kiemelte: *Isten jóságába és irgalmába vetett bizalom, valamint a felebarátainkkal szembeni szeretetnek a lényegét.*

4.2.- Ma téged küldelek az egész emberiséghez irgalmasságom üzenetével – mondta Jézus Faustyna nővérnek, - majd folytatta „ *Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani."*

Végezetül még egy idézet a naplóból:

„EGY LÉLEK SE FÉLJEN KÖZELEDNI HOZZÁM, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is.

Morva Máriusz

Sancta Liturgia

A keresztvetés

A templomba való belépésünk - ünneplő öltözetünkben - már egyfajta hitvallás. Akik látják, hová és hogyan igyekszünk, azok számára valamiképpen megvallottuk, hogy hívő emberek vagyunk. Miután megérkeztünk a templomba, első dolgunk, hogy szenteltvízzel keresztet vetünk magunkra. A keresztvetés ugyancsak hitvallás. Kifejezem vele, hogy hiszek a Szentháromság egy Istenben: az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben. Ahogyan a keresztet megrajzolom magamon, azzal kifejezi hitem komolyságát is. A keresztvetés külső formája ugyanis a következő: lapos jobb tenyérrel a homlokunktól a mellünkig, majd a bal válltól a jobb vállig rajzoljuk meg a keresztet. Ez a mozdulatsor megfontoltságot igényel. Ha ennél „szűkebben" vetem a keresztet, ráadásul olyan gyorsasággal, hogy a másik azt hiszi, csak vakarózom, akkor keresztvetésem inkább paródiába torkollik, mintsem hitvallásba. Az a 3-4 másodperc, amit egy keresztvetés igényel, senki életét sem rövidíti meg, sőt, inkább mélyíti hitét.

A templomba való belépés után szenteltvízzel vetünk keresztet. A szenteltvíz szentelmény. Ókori pogány szokásból vette át a kereszténység, melyben a vizet tisztulási és engesztelési célra használták. A kereszténységben legnagyobb jelentősége a keresztelés szentségénél van. Valahányszor szenteltvizet hintünk magunkra, a keresztségünkre emlékezünk, és bűnbánatunkat fejezzük ki. Így lépünk be Isten házába: tudatában annak, hogy bűnösök vagyunk, mégis a szent Isten elé szeretnénk járulni. Egyszersmind megvalljuk, hogy hisszük a Szentháromság egy Istent. Kifelé menet azonban már nincs jelentősége a szenteltvízzel való keresztvetésnek. Ez a templomba belépés cselekményéhez tartozik.

Fontos még megjegyeznünk, hogy a keresztvetés csak a szenteltvíz hintéssel kapcsolatható össze, semmilyen más cselekménnyel. Sohasem vetünk ezért úgy keresztet, hogy közben térdet hajtunk!

Folytatjuk…

(*forrás: https://www.martinus.hu/lelkiseg/liturgia/5055/kis-liturgikus-illemtan)*

Presentacio ecclesia - bemutatkozik a plébánia

Szentlélek szemináriumi imaközösség

A Szentlélekben való megújulás az elmúlt kétezer év egyháztörténelmének legdinamikusabb mozgalma. (vö: Ap. Csel. 2,47 5,14 6,7) P. Ernst Sievers atya Afrikában, Ugandában él. Az ottani karizmatikus közösség és képzőközpont vezetője.

Kidolgozott egy két hetes lelkigyakorlatot, lelki szemináriumot, amely heti 1 tanításból és Loyolai Szent Ignác elgondolása szerinti otthoni naponkénti szentírásos meditációból áll.
A szeminárium témái:
Isten atyai szeretete, bűn, megváltás, Jézus melletti döntés, Szentlélek szerepe tanítványság, küldetés az egyházban.

A szeminárium bátorítást kíván nyújtani, hogy teljes szívvel éld az evangéliumot.
A mi imaközösségünk 1994-ben, 25 éve Advent idején egy ilyen lelkigyakorlaton indult el. György atya és Kemenes Gábor atya vezette a Ferences Gimnázium kápolnájában. 10 héten át egy -egy este találkoztunk. Csoportunk elhatározta, hogy továbbra is együtt imádkozunk, hogy a Szentlélek vezesse az életünket az evangélium fényében. Havonta találkozunk, közösen eldöntött időpontban, este 18 és 21 óra között. A csoporttagok családjai fogadnak otthonukba ezeken az estéken.

Mindig örömmel, nyitott szívvel, várakozással érkezünk. Meghívjuk magunk közé az Urat, aki megígérte: „ahol ketten, hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok köztük”.

Az este folyamán az „Afrikai hét lépés” folyamatát követjük.

Első lépés:
Meghívjuk a Szentlélek Úr Istent énekkel, spontán imával.
Isten jelenlétébe helyezzük életünket.

Második lépés:
Elolvassuk a következő vasárnapi szentírási részeket, lassan elmélkedve. Rövid csend következik, és ezután kimondjuk azt a szót, mondatot, amely megérintette a szívünket.
Újra csönd következik.

Harmadik lépés:
Megosztjuk, mit üzen nekem, mire indít ez a szentírási rész, szó, mondat. Az evangéliumban Jézus nekem mit mond?

Negyedik lépés:
Spontán imádságban hálát adunk, kérünk, dicsőítjük az Urat, énekelünk.

Ötödik lépés:
Imaszándékok, kérések megosztása, közbenjáró imádság. Egy tized rózsafüzért imádkozunk.

Hatodik lépés:
Megosztás a közösséggel. Gyakorlatban milyen küldetést, feladatot fedeztem fel, amit Jézustól kaptam.

Hetedik lépés:
”Hogy vagy?” – kör
Hogyan éltem meg az elmúlt hónapokban kapott küldetést, feladatot.

Az elmúlt 25 év alatt sok kegyelmet kaptunk. Növekedtünk a szeretetben, Istenre figyelésben. Egymás felé is törekedtünk megélni a szeretetet.
Közbenjárunk, imádkozunk:
- családjainkért, gyermekekért
- megfogant magzatokért
- betegekért, szenvedőkért,
- megtérésekért
- első áldozókért, bérmálkozókért
- hivatásokért, papjainkért

Közösségünkből vannak, akiket már hazahívott az Úr, értük is, és az elmúlt 25 évért hálatelt szívvel imádkozunk.

Klányi Ersébet

Kórushírek

Szeretettel és halával szeretnénk megköszönni a Cecília kórus sok éves liturgián és azon kívüli lelkes szolgálatát! Isten áldását kérjük Silacher Miklós karvezetőre és a kórus minden tagjára!
Az újonnan alakuló kórus felvételt hirdet melynek feltétele egy előzetesen egyeztetett meghallgatáson való részétel. ***Jelentkezni lehet a tardygergo@gmail.com és a nemethkristof@gmail.com e-mail címeken!***
A meghallgatások fix időpontja: május 2-án és május 8-án 19.30-kor a hittanteremben.
A meghallgatás előzetes készületet nem igényel csupán a tiszta intonációt, éneklést szeretnénk felmérni. Jelentkezni a meghallgatások után is lehetséges az adott e-mail címeken vagy személyesen való jelentkezés útján. Szeretettel várunk és bíztatunk mindenkit!

Blanckenstein György plébános *Tardy Gergely karnagy*

Hirdetéseink

× A vértanú Kucsera Ferenc atya 100-ik évfordulóját méltóképen készülünk megünnepelni.

- A Kucsera év kezdő programja egy történészekből álló kerekasztal beszélgetés lesz 2019. 05.03. pénteken 16 órakor A Városháza dísztermében. A belépés díjtalan. Részleteket Az 5. oldalon.

- Szülővárosába egy zarándoklattal készülünk június 22-én Lévára. a zarándoklat három csoportból fog állni: A cserkészek gyalogosan fognak menni. Kerékpáros zarándoklat is indul június 21-én erre való jelentkezés: www.szentenrebaratai.hu Autóbuszos zarándoklat is lesz, melyre nem sokára megkezdődik a jelentkezés.

- Egy játékfilmnek a forgatása megkezdődött a városunkban Kucsera Ferenc vértanúságáról „Tekintetek” címmel. A fim bemutatója júniusban lesz.

- Készül egy emléktábla az ő portréjáról, melyet a Kolpingház falára szeretnénk elhelyezni. Ezekkel az ünnep sorozattal várhatóan sok kiadásunk lesz, (Sírjának a felújítása, Kolpingház homlokzatának renoválása, a játékfilm elkészítése, a történészek tiszteletdíja, a zarándoklat, stb.) erre a célra szeretnénk egy gyűjtést elkezdeni. Amennyiben anyagilag hozzá tudnak járulni ezekhez a programokhoz a templom közepén lévő nagy álló perselyben szíveskedjenek bedobni. Adományaikat előre is köszönjük!

× A házaspárok 7 próbája kapcsolaterősítő játék jövő héten lezárul. A záróesemény vendégei Krúdy Tamás újságíró és felesége Zsófia lesz. Szeretettel hívunk minden érdeklődő házaspárt, nemcsak azokat, akik játszottak április 26-án este 6 órára a szent András iskola ebédlőjébe!

× Az elmúlt évekhez hasonlóan a Szentendre Barátai Egyesület nagyszabású családi piknikre hív és szeretettel vár mindenkit május 1-jén 10 órától a Czóbel Parkban. A színes, zenés, főzős program és jókedvű együttlét célja, hogy minél több adomány gyűljön össze, mellyel az eddigiekhez hasonlóan a Karitász-tábor rászoruló gyermekeit támogatják. Részletes program a www.szentendrebaratai.hu oldalon található.

Humor

A hittanosok húsvét előtti szentgyónásukat végzik. Bemegy a gyóntatószékbe az első, megvallja bűneit, és ezzel zárja a gyónást: „Bedobtam a vízbe a tökmagot”. A plébános nem érti a dolgot, de nem kérdez rá. Jön a következő gyerek, aki szintén megvallja, hogy bedobta a vízbe a tökmagot. Ezt minden gyerek elmondja, kivéve az utolsó fiút. A plébános tőle megkérdezi:
– Te nem dobtad a vízbe a tökmagot?
– Nem – feleli a gyerek –, én vagyok a tökmag!

* * *

A férfi beszélget Teremtőjével:
– Mi egymillió év neked, ó Uram?
– Akár egy pillanat, fiam.
– Mennyit ér egymilliárd forint neked, Istenem?
– Mint egy fillér, fiam.
– Ki tudnál segíteni „egy fillérrel”?
– Persze, egy pillanat…

* * *

Három szerzetes, egy ferences, egy domonkos és egy jezsuita egy évszázados kolostorban sétál, szentjeikről és a rendjeik nagyságáról beszélgetnek, amikor hirtelen megjelenik előttük a Szent Család: a gyermek Jézus a jászolban, akit Mária és József szeretettel néz.
A ferences azonnal leborul: „Ó, testvérek, csodáljuk Isten alázatosságát, hogy hajlandó volt ily szegénységben megszületni.”
A domonkos térdre esik: „Testvérek, elmélkedjünk azon, a Szent Család milyen csodálatos módon visszatükrözi a Szentháromságot.”
A jezsuita odalép Józsefhez, a vállára teszi a kezét, és megkérdezi: „Gondolkodtál már azon, hogy milyen iskolába küldd a fiút?”

Forrás: Aleteia.org

Péter Pál Útján, A Szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja, 161. szám
Felelős kiadó: Blanckenstein György plébános,
Szentendre, Bajcsy-Zs. u. 2. ☎ 26/ 312-545
Felelős szerkesztő: Németh Kristóf, készült 100 példányban.